

LXVII.

CHANT .I.

Ô Mōrt ātāndû' ô dĕzĭrāblĕ mōrt,
Viĕn t'ān jĕ t'ān prĭ viĕn sĭ sĕkrĕtĕmānt,
Kĕ sĕ kĕr dĭlĭrĕs nĕ tĕ sāntĕ vĕnĭr. <·

RECHANT.

Pĕr trōp ĕmĕr rĕjĕtānt rĕkōnfōort,
5 Trĭstĕ jĕ hĕ dŭ sĭlĕt lă klĕrtĕ,
J'ĕ la vĭ an œrrer ·><·

2.

Mon kĕr ĭ prandrĕt un si nœveœ sĭlas
K'aprĕs ne pĕrĕt (d'ĕze k'arĕt) mœrir :
É sœdeĭn s'an iroĕt dereĕf malureœ ·><·

3.

10 Viĕn Mōrt, kom' an l'ĕr kĕlke tonĕrr' ĕmu
Soort ò dĕpœrvŭ hoors du nuāje nœr,
Éklatant ĕ le bruit ĕ l'ĕklĕr ĕ le kœp. <·

4.

Viĕn mōrt tĕtĕinsin pœr me tirĕr le kĕr,
œtĕ dez annuis, dont aflĭjĕ le tiĕnt
15 La kruĕle, ki rit de le vœr sœpirĕr ·><· <·